



มหาสมบัตินิของผู้มีบุญ

ผู้ไม่มีบุญ จะเป็นผู้มีศีลปะหรือไม่มีก็ตาม ย่อม
ขวนขวายรวบรวมทรัพย์ไว้เป็นอันมาก ผู้มีบุญเท่านั้น ย่อม
ใช้สอยทรัพย์สมบัติเหล่านั้น โภคะเป็นอันมากที่เกิดขึ้นมา
ย่อมล่วงเลยสัตว์ผู้ไม่มีบุญ ส่วนผู้สั่งสมบุญไว้อย่างดีแล้ว
รัตนะทั้งหลายก็บังเกิดขึ้น แม้ในที่มิใช่บ่อเกิด





มหาสมณัติของผู้มีบุญ

๔๔๓

การเดินทางไกลในสังสารวัฏจำเป็นต้องมีเสบียงบุญติดตัว ถ้าเสบียงบุญมาก การดำเนินชีวิตจะสะดวกสบาย ไม่ต้องวิตกกังวลในการแสวงหาปัจจัย ๔ มาเลี้ยงชีพ บุญกุศลที่เราได้ทำไว้ดีแล้ว จะเป็นเสบียงใหญ่ให้เราสร้างบารมีอย่างมีความสุข ดังนั้นบุญจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะบุญอยู่เบื้องหลังของความสุขและความสำเร็จทุกอย่าง เมื่อเรายังมีลมหายใจอยู่ ต้องสร้างสั่งสมบุญบารมีให้เต็มที่ อย่าให้ขาดแม้แต่วินาทีเดียว ทั้งการให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา ทำไปพร้อมๆ กัน เพื่อบุญบารมีของเราจะได้เพิ่มพูนขึ้นทุกวันทุกคืน โภคทรัพย์สมบัติจะได้บังเกิดขึ้น เพื่อไว้ใช้สร้างบารมีให้ยิ่งๆ ขึ้นไป สิ่งที่ดีมีสิริมงคลทั้งหลายจะได้บังเกิดขึ้น รวมถึงการบรรลุมรรคผลนิพพาน ต้องอาศัยอานาปานะแห่งบุญทั้งสิ้น

พระลัมมาลัมพุทเธเจ้าตรัสไว้ใน สิริชาตก ว่า

“ยํ อุตฺตสุกฺกา สงฺฆรณฺติ	อลกฺขิกา พทฺ ฐนํ
สิปฺปวนฺโต อสิปฺปา วา	ลกฺขิกา ตานิ ภูมฺชเร
สพฺพตฺถ กตฺตฺถมฺมสุส	อติจฺจณฺเณว ปาณฺโน
อุปฺปชฺชนฺติ พทฺ โภคา	อปี นายตเนสฺสปี

ผู้ไม่มีบุญ จะเป็นผู้มีศีลปะหรือไม่มีก็ตาม ย่อมชวนชวายรวบรวมทรัพย์ไว้เป็นอันมาก ผู้มีบุญเท่านั้น ย่อมใช้สอย



มหาสมณัติของผู้มีบุญ

๔๔๔

ทรัพย์สมบัติเหล่านั้น โภคะเป็นอันมากที่เกิดขึ้นมา ย่อม
ล่วงเลยสัตว์ผู้ไม่มีบุญ ส่วนผู้สั่งสมบุญไว้อย่างดีแล้ว รัตนะ
ทั้งหลายก็บังเกิดขึ้น แม้ในที่มิใช่บ่อเกิด”

คนมีบุญปรารถนาอะไรก็สำเร็จสมปรารถนาทุกประการ
เราได้พบเห็นกันอยู่บ่อยครั้ง บางคนประกอบธุรกิจการงาน ก็
ประสบความสำเร็จอย่างอัศจรรย์ ได้ผลเกินควรเกินคาด ใน
ขณะที่บางคนแม้จะทุ่มเทแรงกายแรงใจลงไปสักเพียงใดก็ตาม
ผลที่ได้รับกลับไม่คุ้มกัน ไม่เป็นที่น่าพอใจ บางทีถึงกับล้มเหลว
สิ้นเนื้อประดาตัวเลยก็มี ดังนั้นจะทำอะไรก็ตาม เราจะมีเพียงมือถึง
ใจถึง ทุนถึง ทิมถึง เท่านั้นยังไม่เพียงพอ ต้องบุญถึงด้วย จึงจะ
ประสบความสำเร็จได้

เราจะคุ้นกับถ้อยคำที่ว่าเก่งกับเฮงบางคนเก่งแต่ไม่เฮง คือ
มีความรู้ความสามารถมาก แต่ทำแล้วไม่สำเร็จเพราะไม่เฮง แต่
บางคนทั้งเก่งทั้งเฮง ทำอะไรสำเร็จหมด คำว่าเฮงนี้ลึกซึ้ง หมายถึง
ผู้ที่มีบุญมาก มีดวงบุญใหญ่โต ดวงบุญเป็นดวงกลมใสบริสุทธิ์
อยู่ในกลางกายของเราทุกๆ คน ถ้าดวงบุญภายในตัวของเรา
สุกใสสว่างมาก สุขและความสำเร็จก็มีมาก จะทำอะไรก็
สำเร็จหมดทุกอย่าง พระลัมมาลัมพุทฺธเจ้าถึงได้ตรัสว่า “สุโข
บุญญสฺส อุจฺจโย การสั่งสมบุญเป็นเหตุนำสุขมาให้” เพราะบุญ
จะมีอานุภาพดึงดูดสิ่งที่ดีมาสู่ตัวเรา เหมือนแม่เหล็กขนาดใหญ่



มหาสมณัติของผู้มีบุญ

๔๔๕

ที่ดึงดูดธาตุเหล็กต่างๆ ให้เข้ามาหา บุญจะดึงดูดสมบัติต่างๆ เข้ามาให้เราได้ใช้สร้างบารมีอย่างสะดวกสบาย แม้จะหวังผลหรือไม่ก็ตาม แต่อานุภาพแห่งบุญจะบันดาลให้สิ่งต่างๆ เหล่านั้นสำเร็จเป็นอัศจรรย์

ผู้ที่สั่งสมบุญเป็นประจำจะไม่มีวันตกต่ำ มีแต่จะเจริญยิ่งๆ ขึ้นไป เราคงจำท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีกันได้ ท่านเป็นมหาเศรษฐีผู้ใจบุญที่ใช้เงินปูเรียงจนเต็มพื้นที่สวนของเจ้าเขต เพื่อจะเอาสวนนั้นมาสร้างเป็นวัด ถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระภิกษุสงฆ์ สถานที่แห่งนั้นได้ชื่อว่า เขตวันมหาวิหาร ซึ่งมีชื่อตามเจ้าของที่ดินเดิม

*ตลอดชีวิตของ **ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี** ไม่มีวันใดที่ว่างเว้นจากการสร้างความดี ตื่นขึ้นมาตอนเช้าได้ทำบุญตักบาตร บางที่ท่านก็เดินไปวัดพระเชตวัน นำข้าวยาคุไปถวายพระภิกษุสามเณร ตอนเย็นก็เข้าไปฟังธรรม พร้อมนำน้ำปานะไปถวายพระภิกษุสามเณร สองมือของท่านจะมีของถวายทานติดมือไปวัดทุกครั้งไม่เคยเข้าวัดมือเปล่าสั่งสมบุญอย่างต่อเนื่องไม่เคยขาด แม้บางช่วงท่านจะประสบกับปัญหาเศรษฐกิจเงินทองไม่คล่องตัว



มหาสมบัติของผู้มีบุญ

๔๔๖

ถวายเป็นทานได้แก่น้ำผักดองกับข้าวปลายเกรียน แต่ท่านยังคงทำบุญไม่หยุด ทำไปตามกำลังในขณะนั้น ถึงแม้เงินทองของท่านจะลดลง แต่ศรัทธาในใจท่านไม่เคยลดลง แม้มีทรัพย์น้อยแต่มากด้วยศรัทธา ตั้งมั่นเป็นอจลศรัทธาทีเดียว

จนกระทั่งเทวดาประจำบ้านซึ่งเป็นมิถุนาภิกษุณีทนไม่ไหว ต้องออกปากห้ามปราม แต่ท่านไม่ยอมหยุดยังในการสร้างมหาทานบารมี กลับให้อิโรวาทเทวดาว่า “ท่านอย่ามาพูดอย่างนี้เลย เมื่อท่านไม่เห็นด้วย ก็อยู่เฉยๆ เถิด อย่ามาขัดขวางกัน ท่านอย่าอยู่ที่นี้เลย ไปหาที่อยู่ใหม่เถิด” เนื่องจากท่านเศรษฐีเป็นพระโสดาบัน มีบุญมากกว่าเทวดา และเป็นเจ้าของบ้านด้วย เมื่อออกปากไล่ เทวดาก็อยู่ไม่ได้ ต้องระเห่เร่ร่อนไปตามที่ต่างๆ ทำวาลกะจิงแนะนำเทวดาว่า ให้นำเอาสมบัติ ๕๔ โกฏิของท่าน เศรษฐีที่หายไปมาคืนท่าน เมื่อเทวดาไปชนสมบัติมาคืน ทำให้เศรษฐีมีสมบัติใช้สร้างบารมีมากยิ่งขึ้น แล้วท่านเศรษฐีจึงยกโทษให้เทวดา กลับมาลงสถิตอยู่ในบ้านดังเดิม

เราจะเห็นว่าคนที่ทำบุญไว้มากๆ จะไม่มีวันจนอย่างเด็ดขาด และไม่มีวันตกต่ำอีกด้วย แม้เศรษฐกิจจะตกต่ำ แต่จิตใจกลับสูงขึ้น เพราะอานุภาพบุญจะช่วยเกื้อกูลให้เจริญรุ่งเรือง ไม่มีวันตกต่ำ มีอีกตอนหนึ่งเป็นเรื่องที่น่าสนใจ คือ มีพราหมณ์คนหนึ่ง เป็นผู้รู้ลักษณะของลิริ ลิริเป็นที่มานอนแห่งโมคคัลลพ



มหาสมณัติของผู้มีบุญ

๔๔๓

เป็นคุณสมบัติที่พิเศษสามารถดึงดูดสิ่งที่ดีงามให้บังเกิดขึ้น
เมื่อมีสิริสถิตอยู่ ชีวิตจะไม่มีวันตกต่ำ มีแต่ความเจริญรุ่งเรือง
ขึ้นเรื่อยๆ

พราหมณ์ได้ฟังข่าวคราวของท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐี
ตั้งแต่ช่วงที่ประสบกับภาวะเศรษฐกิจฝืดเคือง ทั้งด้านการเงิน
และความเป็นอยู่ จนกระทั่งเศรษฐีกลับคืนสู่ภาวะปกติการเงิน
คล่องตัว พราหมณ์ตรวญก็รู้ว่า บุญในตัวของท่านเศรษฐีมีมาก
และในบ้านของท่านเศรษฐีก็มีสิ่งที่เป็นสิริอยู่ ทำให้ชีวิตธุรกิจ
การงานเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น พราหมณ์จึงทำทีว่าจะไป
เยี่ยมท่านเศรษฐี แล้วขอเอาสิริในบ้านหลังนั้น

เศรษฐีได้ต้อนรับปฏิสันถารเป็นอย่างดี พราหมณ์ตรวญ
ว่าสิริประดิษฐานอยู่ที่ไหน รู้ว่าท่านเศรษฐีมีไก่ขาวปลอดตัวหนึ่ง
สวยงามมาก อยู่ในกรงทองเลี้ยงดูอย่างดี สิรินั้นประดิษฐานอยู่
ที่หงอนไก่ พราหมณ์จึงบอกว่า “ท่านเศรษฐี ข้าพเจ้าสอนมนต์
ลูกศิษย์ ๕๐๐ คน มีไก่ที่ใช้ให้ขันบอกเวลา แต่มันขันไม่เป็นเวลา
ทำให้ข้าพเจ้าลำบากเหลือเกิน ไม่ได้หลับไม่ได้นอนกัน ส่วนไก่
ของท่านเศรษฐี ซึ่งรู้ว่าเวลาใดควรขัน เวลาใดไม่ควรขัน ท่าน
โปรดให้ไก่ตัวนี้แก่ข้าพเจ้าเถิด”

มหาเศรษฐีดีใจที่จะได้ให้ท่าน บอกว่า “เมื่อท่านพราหมณ์
อยากได้ ท่านรับเอาไปเลย” ในขณะที่ตั้งใจจะให้ไก่กับพราหมณ์



มหาสมบัติของผู้มีบุญ

๔๔๘

เท่านั้น สิริก็เคลื่อนออกจากหงอนไก่ ไปประดิษฐานอยู่ที่ดวง
แก้วมณี คนไม่มีบุญ แม้ตัวเองอยากได้ และเขาก็มอบให้แล้ว
แต่ดวงบุญในตัวไม่พอที่จะรองรับ ก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะได้เป็นเจ้าของ
สิริจึงเคลื่อนไปอยู่ที่อื่น

พราหมณ์รู้ว่าสิริเคลื่อนไปอยู่ที่ดวงแก้วมณีแล้ว จึงเอ่ย
ปากขอแก้วมณีกับเศรษฐีอีก เศรษฐีซึ่งมีปกติให้ทานอยู่สม่ำเสมอ
จึงให้แก้วมณีแก่พราหมณ์โดยไม่มีความรู้สึกเสียดาย หรือ
หวงแหนแต่อย่างใด พอให้แก้วมณี สิริก็เคลื่อนจากแก้วมณีไป
ประดิษฐานอยู่ที่ไม้เจว็ด ซึ่งวางอยู่เหนือหัวนอนของท่านเศรษฐี
พราหมณ์รู้ว่าสิริไปอยู่ตรงนั้นก็มิละความพยายาม ขอไม้เจว็ดอีก
เศรษฐีก็ให้อีก สิริก็เคลื่อนจากไม้เจว็ดไปประดิษฐานอยู่ที่ศีรษะ
ของภรรยาของท่านเศรษฐี พราหมณ์รู้ว่าสิริเคลื่อนไปอยู่ที่บน
ศีรษะของภรรยาของท่านเศรษฐี คิดว่า เราไม่อาจจะขอภรรยา
ของท่านเศรษฐีได้ จึงเลิกล้มความตั้งใจ

พราหมณ์สารภาพกับท่านเศรษฐีว่า “ท่านมหาเศรษฐี
อันที่จริงข้าพเจ้ามาที่นี่เพราะตั้งใจว่าจะมาขอสิริในเรือนของท่าน
ตอนแรกสิริประดิษฐานอยู่ที่หงอนไก่ เมื่อท่านให้ไก่แก่ข้าพเจ้า
สิริก็เคลื่อนไปอยู่ที่แก้วมณี เมื่อท่านให้แก้วมณี สิริก็เคลื่อนไป
อยู่ที่ไม้เจว็ด เมื่อท่านให้ไม้เจว็ด สิริก็เคลื่อนไปอยู่ที่ศีรษะของ
ภรรยาของท่าน ข้าพเจ้าได้คิดว่า สิรินี้เป็นของเฉพาะผู้มีบุญเท่านั้น



มหาสมมติของผู้มีบุญ

๔๔๕

ข้าพเจ้าเป็นผู้มีบุญน้อยไม่สามารถครอบครองได้เป็นแน่ ข้าพเจ้าไม่อาจจะเอาสิทธิของท่านไปได้ ของของท่านก็เป็นของท่านเท่านั้น เป็นของเฉพาะบุคคลไม่สาธารณะทั่วไปแก่บุคคลอื่น” จากนั้น พรหมณ์ก็อำลาท่านเศรษฐีกลับบ้านด้วยความผิดหวัง

ดูเถิดว่า บุญนี้สำคัญจริงๆ มีพลาณภาพยิ่งกว่าสิ่งใดๆ ทั้งสิ้น แม้พระบรมศาสดายังตรัสย้ำว่า **“ใครมีบุญมาก สิ่งที่ดีมีสิริมงคลทั้งหลายจะไปอยู่กับผู้มีบุญมาก บุญจะดึงดูดสิริทั้งหลายมา ใครจะลักเอาไปไม่ได้ เป็นของสาธารณะ”** ดังนั้น ให้พวกเราเห็นคุณค่าของบุญว่า สำคัญอย่างยิ่งต่อตัวเราและชาวโลก ถ้าเรามีบุญมาก ปรารถนาสิ่งใด สิ่งนั้นจะสำเร็จเป็นอัศจรรย์ มหาสมบัติจะเกิดขึ้นได้ ก็ด้วยอานุภาพแห่งบุญเกิดขึ้นมาเพื่อให้ผู้มีบุญได้ใช้สร้างบารมี ใครมีบุญมากก็จะรองรับมหาสมบัติเหล่านั้นได้ จะได้ครอบครองสมบัตินั้น

ดังนั้น เราจะต้องสั่งสมบุญกันให้มากๆ หมั่นให้ทาน รักษาศีล เจริญภาวนา อย่าประมาทในการสั่งสมบุญ และอย่าเกียจคร้านในการปฏิบัติธรรม ให้ขยันนั่งธรรมะทุกๆ วันอย่าได้ขาด เราจะได้สมปรารถนา ได้เข้าถึงพระธรรมกายภายในกันทุกๆ คน

